

Burácející offroady na druhé straně zeměkoule

Historie vysoce uznávaného závodu Outback Challenge se datuje až do roku 1999, kdy se v oblasti Broken Hill v Austrálii uskutečnil první ročník. Jeho popularitu dokazuje sesterský podnik, jenž se jede v Maroku. Náš spolupracovník Fred byl u jeho znovuzkříšení!

Outback Challenge je šestidenní závod zaměřený na schopnosti posádek, jejich strategii, týmovou spolupráci a odolnost závodních strojů. Závod se naposledy konal v roce 2011 a o jeho opětovné vzkříšení se zasloužil dřívější účastník a dvojnásobný vítěz Steven Tjepkema, který do konceptu Outback Challenge vnesl zcela odlišný přístup a nový formát. Právě z tohoto důvodu byl letošní ročník tak úspěšný, což ostatně potvrzuje většina účastníků.

Steven má velké zkušenosti s motocyklovými enduro závody a své poznatky přenesl také do závodu Outback Challenge, který má nyní podobný formát jako mezinárodní motocyklové šestidenní ISDE (International Six Day Enduro). Novinkou je také používání systému GPS navigace ve všech vozidlech, označovaného jako Rally-Safe. Tento satelitní systém byl vyvinut na území Tasmánie v jihovýchodní části australského kontinentu.

PROLOG

Po absolvování všech náležitostí, formalit, technických přejímek a samotného přihlášení do závodu, byl závod Outback Challenge tradičně odstartován etapou pojmenovanou podél říčky Stephens Creek, v jejímž okolí se úvodní část závodu jede. Start byl naplánován na sobotní večer, přičemž šlo o dvoukilometrový rychlý průjezd písčným korytem řečiště, kde se diváci sroccují okolo velkých táborových ohňů. Vítězek z etapy jde na místní charitu a pro závodníky slouží jako poslední možnost vyzkoušet jejich stroje, tedy jako shakedown. Následující den se posádky postavily bok po boku na úvodním prologu, který se koná na závodním okruhu Broken Hill. Dráhu tvořily hluboké díry, kameny, brody a opět jde o nesmírně zábavnou podívanou pro diváky. Prolog také určuje pořadí, ve kterém další den posádky odstartují vstříct australské divočině.

Jakmile posádky vyrazily do vnitrozemí (Australané pro něj používají výraz Outback), závod Outback Challenge nabyl zcela nových rozměrů. Podle nového formátu mají týmy k dispozici roadbook, v němž jsou uvedeny pouze GPS souřadnice. Posádky se podle nich musí v průběhu dne dostavit v určený čas na určené místo. Pokud na kontrolní stanoviště nepřijedou včas, dostanou vysokou penalizaci. Mezi jednotlivými kontrolní-

mi body se nacházejí speciální zkoušky. Řidiči tedy za volantem stráví daleko více času a rovněž jednotlivé etapy jsou ve srovnání s minulými ročníky o mnoho delší.

Časová náročnost jednotlivých etap sahala od 45 minut po více jak deset hodin, přičemž každý den se jely tři etapy plus jedna noční. Nový formát šlapal jako hodinky a týmy zažívaly více soutěžení než v dřívějších dobách. Teď to byl skutečný test spolehlivosti, protože jakákoliv porucha stála příliš mnoho bodů. Nejvíce trestných bodů bylo za vynechání některé z etap.

DEN PRVNÍ

Předpověď počasí na celý týden hlásila vysoké teploty, a to až 40 °C! Skvělé, právě australské vnitrozemí! V neděli večer se soutěžící přesunuli 160 kilometrů jihovýchodně do první soutěžní oblasti, nicméně některé posádky se tam ovšem vůbec nedostaly. Zdálo se, že prolog byl pro mnohé až příliš náročný. Mezinárodními závody ostřílení Alan & Karen McMullenovi měli se svým úplně novým Jeepem (vůz číslo 18) velkou smůlu. Dobře připravený stroj rozhodně měl potenciál na přední umístění, ale v průběhu překotných příprav na závod někdo z mechaniků zapomněl naplnit zadní diferencíál olejem a tým zůstal viset v půli přejezdu s vyspaným dířem. Trvalo dva dny, než sehnali adekvátní náhradní díl a mohli se k ostatním soutěžícím znovu přidat. Rovněž další tým, jedoucí s vysoce modifikovaným Daihatsu Rocky (vůz číslo 12), musel ze závodu předčasně odstoupit, protože po druhém prologu jim prasklo rameno přední nápravy. Nešťastníků bylo ale více. Posádce s vozem číslo 27 odesel motor, zatímco auto číslo 15 zůstalo v Broken Hills se závadou na palivovém čerpadlu.

Zbytek závodníků, kteří se dostali na kontrolní stanoviště číslo 1, čekalo pět etap s rozbitým povrchem a červeným pouštním pískem. První etapa měřila 55 km a soutěžící ji zvládli v průměru za dvě hodiny. Proběhlo několik navijákových akcí ve žlabech vzniklých po velké vodě, nicméně

většina účastníků etapu zvládla v naprosté pohodě. Pro soutěžící to byla skvělá příležitost, jak se sžít se svými stroji a začít fungovat jako tým.

Druhá etapa, pojmenovaná ARB Pouštní bouře, byla hodně náročná. Posádky musely používat zemní kotvy, díky nimž se pak dokázaly navijákem vyšplhat přes písčné duny, ze kterých se následně vydaly na část, kde pomalu a těžce postupovaly kousek po kousku. Pohyb zneprjemňoval jemný písek a všudypřítomná hustá křoví. Bylo téměř nemožné jet rovně, takže týmy pracně hledaly nejrychlejší a nejelegantnější způsob, jak se skrz náročnou trať prosmýknout. Etapu organizátoři zakončili největší písčnou dunou v širokém okolí. Nahoru nevyšel nikdo, takže ke slovu znovu přišly zemní kotvy. Mnoho posádek do cíle etapy vůbec nedojelo.

Třetí etapa toho dne patřila mezi nejoblíbenější úseky minulých ročníků závodu Outback Challenge. Jmenovala se „Pohyblivé písky“ a sponzorovala ji firma Jeep-Konection. Týmy měly za úkol za daný čas najít v libovolném pořadí třicet průjezdných bodů.

Poslední denní etapa Pro-Comp Motorkhana byla dvoukilometrovým písčným okruhem s úkolem, co nejrychleji odjet tři kompletní kola. Etapa probíhala nepřetržitě, přičemž všude bylo mnoho výmolů a přejezdů, a pokud jste jeli příliš rychle, zůstávalo za vámi těžko proniknutelné mračno písku.

Tím skončila denní porce závodění a týmy se konečně dočkaly několika hodin oddechu ve stínu a zasloužené večere, jelikož zanedlouho je čekaly další ostré kilometry noční etapy Narva-Longhaul. Měřila 75 km a soutěžící zavedla do další sekce. Posádky mířily k řece Darling a mokřinám. Start etapy se nesl ve znamení písku, ale čím více se účastníci blížili k cíli, tím se povrch pod koly aut se stále více narovnával a vlhnul. Cílová páska se nacházela na vzdálenějším konci laguny, obklopené natěšenými diváky.

První den ostrého závodění byl u konce. Bylo strašlivě horko a nejen stroje, ale i lidé byli přehřá-

ti. Zdravotníci se ze všech sil snažili přítomné zásobovat tekutinami a předcházet jejich fyzickému vyčerpání a kolapsu z horka. Ale následoval soutěžní den plný bahna, kde všichni měli příležitost se náležitě zchladit...

DEN DRUHÝ

První zkouška následujícího dne nesla jméno ExplorOz-Timebomb. Další 50 bodová etapa, kde posádky měly za úkol najít v časově omezeném úseku, co největší počet průjezdních bodů. Tamější krajina byla široká a rovná s podivnými písečnými dunami a týmy najely mnoho kilometrů vysokou rychlostí.

Desátá etapa značí polovinu závodu Outback

Challenge se jmenovala Pro Comp Mad Mud a jak samotný název napovídá (Mad Mud = šílené bahno), tady se týmy hodně ušpinily. Laguny v okolí řeky Darling perfektní prověřily schopnosti posádek brodit vodou.

Třetí a poslední denní sekce se jmenovala ARB-Viewmud podle pozemku Viewmont. Šlo o hodně dlouhou zkoušku s cílem u laguny, která byla sice z větší části vyschlá, ale pod rozpraskaným povrchem se nacházel dostatek bahna k tomu, aby soutěžní vozy pohltilo až po dveře. Pokud byl povrch celistvý a vůz měl dostatečnou rychlost, dalo se projet. V opačném případě ke slovu přišly navigáky. Následně si týmy v cíli mohly umýt své stroje a dojet do městečka Menindee pro palivo.

Noční etapa Narva-Night-Moves se jela kory-

tem říčky, podél kolejí vysokorychlostního vlaku. Měřila 35km a směřovala na sever. Soutěžící se museli ve vysoké rychlosti vypořádat s červeným pískem na březích řeky a vyvarovat se vysokých stromů podél celé trati, přičemž jemný písek zle škodil chladicímu systému soutěžních vozů. Po noční etapě Narva-Night-Moves se celé startovní pole pastvinami přesunulo do 60km vzdáleného kempu Mount Gipps.

DEN TŘETÍ

Středa, třetí den závodu! Nastal čas si potýkat s kameny u železniční stanice Mount Gipps, kde se nachází velké množství kopců s kameny ostrými jako žiletky. Klíčem k úspěchu je tedy mimořádná ohleduplnost k pneumatikám. Jely se tři etapy ve dne a jedna v noci. Na trati se nacházela jedna konkrétní sekce masivních skal, kde diváci sledovali soutěžící, jak zápasí s obrovskými balvany a skalními římsami.

První etapa byla výstižně pojmenována „Skákání po kamenech Pro-Comp“ a opět se jednalo o etapu, kde soutěžící museli za 2,5 hodiny najít co nejvíce průjezdních bodů. Terén byl natolik náročný, že nejlepší posádka našla 27 průjezdních bodů v čase 2 hodiny a 3 minuty.

Nejdelší zkouškou byla etapa číslo 14 - ARB-Razorback. Šlo o náročný a zdlouhavý cross country úsek přes velké množství kamenitých kopců a podél koryta řeky. Uprostřed se nacházel mohutný skalní výčnělek, u kterého se srocovali akce chtivý diváci. Vytýčená trasa závodníky vedla celé dva kilometry podél masivních skal a po jich římsách. Většina musela alespoň jednou použít naviják. Aby se posádky dostaly mimo skály, musely sjet obrovskou skálu pojmenovanou Razorback. Tím ale permanence navijáků neskončila, jen dva kilometry od tohoto místa se nacházela další skála jménem malý Ayers Rock, kde se týmy musely vypořádat s téměř vertikálním stoupáním.

Třetím úsekem dne byla etapa 15, Jeep-Konection-Hangtime. Patnáct kilometrů dlouhá zkouška podél dalšího písečného řečiště se svislou stěnou přibližně v polovině trasy. Tato etapa se stala již tradiční součástí závodu Outback Challenge. Týmy opět aktivně používaly kotvy a navijáky a tento náročný úsek si vybral svou daň v podobě vozu číslo 14, který se převrátil na střechu. Po úspěšném zdolání záluďné přírodní nástrahy čekal na všechny kýžený odpočinek spojený s doplněním paliva a tekutin před tím, než v 20:00 vyrazili vstříc dalšímu nočnímu dobrodružství. Jelo se znovu řečištěm, jehož podloží je ve většině případech písečné a tudíž velmi zábavné, nicméně čím dále se posádky probíjely na sever, do oblastí původních obyvatel země Poolamacca, tím kamenitější a techničtější zdejší řečiště byly. Tato konkrétní noční etapa vedla celou cestu podél řečiště až do městečka Poolamacca, kde soutěžící zřídili tábor v úžasné roklí a připravovali se na nejtěžší den ve skalistých kaňonech.

DEN ČTVRTÝ

Čtvrtý den se jel ve skalisté oblasti Nového Jižního Walesu, což je domorodé území lidí z kmeny Wilyakalia. Toto území je bohaté na historii domorodého umění a vyskytují se zde četné pozůstatky osídlených důlních osad, které byly založeny dávno před městem Broken Hill.

První etapa dne Coates-Leasing-Up-the-Creek vedla podél řečiště s několika extrémními výjezdy mezi údolními. Některé z potoků byly velmi úzké s vysokými břehy v úrovni

dveří. To obnášelo hodně zručnou a opatrnou jízdu.

O druhé etapě čtvrtého dne se mezi závodníky šušovalo, že má být ze všech úplně nejtěžší. Jméno ARB-Gorgeous (gorgeous znamená nádherný - poznámka redakce) hovoří za vše. 25kilometrový cross country průjezd zakončoval dvoukilometrový úsek těch nejtěžších skal, jaké si dovedete představit - to vše zasazené do dechberoucí scenérie velkolepé skalisté rokle. Odměnou soutěžícím za projetí etapy bylo rovných 200 bodů, které měly kompenzovat její nesmírnou

Interce

Sháníte nebo prodáváte vůz?

Podejte si inzerát **ZDARMA!**

hyperinzerce

- inzerční portál, který navštěvuje více jak 100 000 uživatelů denně
- přes 1 000 000 inzerátů
- více jak 200 000 firem v adresáři
- přes 1 000 000 registrovaných uživatelů

katalogautomobilů.cz

- užitečné informace ze světa automobilů
- zajímavé články
- rady a srovnání

aktuálnívozy

- aktuální nabídka nových i ojetých vozů

www.hyperinzerce.cz

VÝSLEDKY

1. Neil Cooper a Chris Hummer	2000 bodů
2. Steve Quinn a Paul Gambell	1827 bodů
3. Andy Miller a Robbie Calvert	1796 bodů

náročnost. Obvod rokle lemovali diváci, sledující, jak se závodníci mezi obtížnými kameny snaží najít nejrychlejší cestu ven. Navigátoři se tentokrát hodně zapotili, když běhali sem a tam po masivních kamenech a řidičům ukazovali kudy kam.

170KILOMETROVÁ ZÁVĚREČNÁ ETAPA

Finálovou etapou tohoto dne a rovněž předposlední celého závodu byla Road-Runner-Home-Straight. Jednoduchý průjezd širokým řečištěm dlouhým 6 kilometrů, končící v městě Silverton. Týmy dorazily do Silvertonu, starobylé osady proslavené filmem MadMax, brzy podvečer a rozbily tábor. Tento závodní den se žádná noční etapa nešla, takže byl dostatek času na přípravu strojů pro finální, 170kilometrovou zkoušku Narva-MadMax. Tato etapa je úplně nová a jak se později ukázalo, právě ta byla jednoznačně tou nejnáročnější. Náročné je dokončit etapu Narva-MadMax, natož pak celý závod, trvající několik dní. Etapa odstartovala od slavného hotelu Silverton Hotel a tato epická část závodu vejde do historie jako jedna z nejtěžších offroadových zkoušek na světě.

Na startu posledního úseku Narva-MadMax se seřadilo 21 přeživších posádek. Jelikož se tento úsek nikdy před tím nejel, odhadovaný čas potřebný ke zdolání 70 kilometrů dlouhé trasy byl s rezervou odhadnut na 10 hodin. Týmy vyjžděly po dvojicích s dvouminutovými rozestupy. Atmosféra se dala krájet a vzrušení bylo přímo extatické. Traťová komisaři byli strategicky rozmístěni po celé délce trasy v místech, kde se předpokládalo, že se posádky mohou dostat do potíží. Jedním z těchto míst byla bonusová sekce někde v polovině etapy. Pokud posádky chtěly získat bonusových 50 bodů, musely projet dva metry hlubokým brodem a následně se pomocí navijáku vyškrábat po prudké skále nahoru. Náročný výjezd zvládly z 21 posádek pouze čtyři. Diváci v Silvertonu na svých mobilních telefonech napjatě sledovali vývoj závodu (díky GPS navigaci Rally Safe) a po osmi hodinách vyčerpávající jízdy se závodníci dostali do posledního úseku závěrečné etapy. Ve vedení se průběžně střídalo pět posádek – vozy se startovními čísly 3, 4, 5, 10 a 13.

NEJLEPŠÍ ROČNÍK ZE VŠECH

Na cílové rovince bylo hodně natěsno. Všichni netrpělivě čekali, až pod cílovým obloukem Outback Challenge projede první posádka. Slyšeli jsme zvěsti o přehřívajících se motorech a prask-

lých pneumatikách a po dlouhých 9 hodinách a 6 minutách to byl vůz číslo 3 se zcela vyčerpanou posádkou Neil Cooper a Chris Hummer, který cílem projel jako první. Oba dva jezdci popsali etapu Narva-MadMax jako nejtěžší, jakou kdy v automobilu zažili. Druhý v pořadí dojel v čase 10:05:34 vůz číslo 4 s Johnem Birdwellem a Brendanem Jonesem a třetí dojeli Andy Miller a Robbie Calvert. Tuto mamutí etapu dokončilo pouze sedm týmů a všichni zasluhují zmínku.

Jediné, co zbývalo absolvovat, byl závěrečný slavnostní ceremoniál v hotelu Silverton Hotel. Nový časový formát šlapal jako dobře promazaný stroj a všechny zúčastněné týmy si při zdolávání všemožných nástrah navzájem pomáhaly. Přesně to je důvod, proč je Outback Challenge tak výjimečným závodem.

První tři místa patřila posádkám, které zvládly dokončit všechny připravené etapy a při přesunech neztratily žádný, nebo jen velmi málo času. Toho lze dosáhnout pouze díky týmové spolupráci, výborné strategii a odolnému a spolehlivému závodnímu stroji. Vítězný tým číslo 3 dosáhl zisku 2000 bodů a vedl již od prvního dne. Stejná posádka se v minulosti účastnila všech ročníků Outback Challenge a získala pět třetích míst!

Závod Outback Challenge 2014 byl zúčastněnými posádkami označen jako nejlepší ročník ze všech! A protože je ještě obtížnější než dříve, je obrovskou výzvou všem, kteří si myslí, že mají na to ho dokončit... ■

